

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 64.018/1/V
van 29 augustus 2018

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Ausführung des Dekrets vom 23. April 2018
über die Familienleistungen’

Op 23 juli 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 6 september 2018,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Ausführung des Dekrets vom 23. April 2018 über die Familienleistungen’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 21 augustus 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Carlo ADAMS en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Wendy DEPESTER, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 augustus 2018.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt ertoe uitvoering te geven aan diverse bepalingen van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 23 april 2018 ‘betreffende de gezinsbijslagen’, en heeft hoofdzakelijk betrekking op de volgende aangelegenheden: opleiding en winstgevende activiteiten (hoofdstuk 2), kinderen met een beperking (hoofdstuk 3), geplaatste kinderen (hoofdstuk 4), bijslagtrekkenden (hoofdstuk 5) en de toekennings- en terugvorderingsprocedure (hoofdstuk 6). Hoofdstuk 7 (Slotbepalingen) bevat opheffingsbepalingen en de inwerkingtreedingsbepaling. Het te nemen besluit treedt in werking op 1 januari 2019, zijnde de datum waarop ook het decreet van 23 april 2018 in werking treedt.

3. De artikelen 2 tot 10 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 9, § 3, tweede lid, van het decreet van 23 april 2018.

De artikelen 11 tot 13 vinden rechtsgrond in artikel 11, tweede lid, van het decreet van 23 april 2018.

Artikel 14 vindt rechtsgrond in artikel 22, tweede lid, van het decreet van 23 april 2018.

De artikelen 15 tot 17 vinden rechtsgrond in artikel 28, § 2, tweede lid, van het decreet van 23 april 2018.

Artikel 18 vindt rechtsgrond in artikel 28, § 1, derde lid, van het decreet van 23 april 2018.

Artikel 19 vindt rechtsgrond in artikel 36, tweede lid, van het decreet van 23 april 2018.

De artikelen 20 en 22 vinden rechtsgrond in artikel 62, § 2, tweede lid, van het decreet van 23 april 2018.

Artikel 23 vindt rechtsgrond in artikel 40, derde lid, 1°, van het decreet van 23 april 2018.

De artikelen 21 en 24 van het ontwerp vinden rechtsgrond in de artikelen 40, derde lid, 2°, en 42, eerste lid, van het decreet van 23 april 2018.

De artikelen 25 tot 27 vinden rechtsgrond in artikel 45, derde lid, van het decreet van 23 april 2018.

Artikel 28 vindt rechtsgrond in artikel 41, derde lid, en 42, eerste lid, van het decreet van 23 april 2018. Artikel 29 vindt eveneens rechtsgrond in laatstgenoemde bepaling.

Artikel 30 vindt rechtsgrond in artikel 50, § 1, derde lid, *iuncto* artikel 52 van het decreet van 23 april 2018.

Artikel 31 vindt rechtsgrond in artikel 50, § 2, eerste lid, van het decreet van 23 april 2018.

De artikelen 32 tot 34 vinden rechtsgrond in artikel 50, § 1, tweede lid, van het decreet van 23 april 2018.

Artikel 35 vindt rechtsgrond in artikel 51, eerste lid, 2°, van het decreet van 23 april 2018.

De artikelen 36 en 37 vinden rechtsgrond in artikel 54, derde lid, van het decreet van 23 april 2018.

De artikelen 38 en 39 vinden rechtsgrond in artikel 58, derde lid, van het decreet van 23 april 2018.

De artikelen 40 en 42 vinden rechtsgrond in artikel 59, §§ 1 en 2, van het decreet van 23 april 2018.

Artikel 41 vindt rechtsgrond in artikel 59, § 3, van het decreet van 23 april 2018.

Voor zover zij niet reeds een voldoende rechtsgrond vinden in de hiervoor genoemde bepalingen van het decreet van 23 april 2018, vinden de opheffingsbepalingen opgenomen in de artikelen 43, 44 en 45 van het ontwerp rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, waaraan de Regering een algemene bevoegdheid ontleent voor het uitvoeren van decreten, gelezen in samenhang met het decreet van 23 april 2018, waarvan artikel 110 onder meer voorziet in de opheffing van de Algemene Kinderbijslagwet van 19 december 1939.

VORMVEREISTEN

4. Het ontwerp bevat bepalingen die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens. Zo bijvoorbeeld bepaalt artikel 20 van het ontwerp dat de administratie de persoonsgegevens verwerkt die nodig zijn voor de behandeling van de aanvragen voor gezinsbijslag en bepaalt artikel 21 van het ontwerp dat de administratie, naast de gegevens waartoe ze met inachtneming van de voorschriften inzake bescherming van persoonsgegevens toegang heeft, in het bijzonder de in dat artikel opgesomde inlichtingen kan opvragen. Voorts bevat artikel 22 van het ontwerp nog bepalingen aangaande de bewaring van deze gegevens en

blijkt ook uit artikel 28, tweede lid, en 29 van het ontwerp dat de aanvrager bepaalde inlichtingen moet geven aan de administratie.

Uit het dossier dat bij de adviesaanvraag is gevoegd, blijkt niet dat deze bepalingen voor advies werden voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG’ (algemene verordening gegevensbescherming), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’, te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet bijgevolg nog worden ingewonnen. Indien als gevolg daarvan nog wijzigingen worden aangebracht in het ontwerp, dienen de gewijzigde bepalingen opnieuw om advies te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. De verwijzing naar de rechtsgrond biedende bepalingen in de aanhef van het ontwerp dient te worden aangepast rekening houdend met hetgeen hiervoor in dat verband is opgemerkt.

Artikel 1

6. Artikel 1, 4°, van het ontwerp bevat een algemene omschrijving van het begrip “nuttige inlichtingen”. Dat begrip komt enkel voor in artikel 28 van het ontwerp, dat evenwel een limitatieve opsomming bevat van de “nuttige inlichtingen” die door de administratie moeten worden verstrekt aan de aanvrager. Gelet op dit laatste, is de algemene omschrijving van dat begrip wellicht overbodig en kan artikel 1, 4°, uit het ontwerp worden weggelaten.

Artikel 8

7. In artikel 8, tweede lid, van het ontwerp moet worden verwezen naar “het eerste lid” (niet: het eerste lid, 1°).

Artikel 14

8. Zoals door de gemachtigde wordt bevestigd, moet in artikel 14, tweede lid, 2° tot 7°, van het ontwerp telkens worden verwezen naar “artikel 8, § 2, tweede lid (niet: eerste lid), (...)” van het koninklijk besluit van 28 maart 2003, en moet daarnaast in artikel 14, tweede lid, 4°, van het ontwerp worden verwezen naar “artikel 8, § 2, vierde lid (niet: derde lid)” van hetzelfde besluit.

Artikel 41

9. In artikel 41, § 1, derde lid, van het ontwerp moet worden verwezen naar het “tweede lid, 10°”.

10. In artikel 41, § 1, vijfde lid, van het ontwerp dient te worden verwezen naar “het tweede en het derde lid” (niet: het eerste en het tweede lid).

Artikel 42

11. Aangezien artikel 38 van het ontwerp geen bedragen bevat, dient de verwijzing naar dat artikel in artikel 42 van het ontwerp te worden geschrapt.

Artikel 45

12. Het koninklijk besluit van 20 juli 2006 ‘tot verhoging van de leeftijdstoelagen bedoeld in de artikelen 44 en 44bis van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders’ werd bekrachtigd door de wetgever.¹ Dit besluit, dat derhalve kracht van wet heeft, kan bijgevolg niet bij besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap worden opgeheven.

De bepaling opgenomen onder artikel 45, 35°, van het ontwerp dient dan ook te worden geschrapt, evenals de vermelding van dit besluit in de aanhef van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Marnix VAN DAMME

¹ Zie artikel 168 van de Programmawet (I) van 27 december 2006.